

1068. szám.
1879. Február 2.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 óra 4 frt, 3 óra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXII. évfolyam.

MIBŐL LESZ A PESTIS!

NAGY könyvet irnak Bobulárul,
 Melyet tulajdon maga árul;
 — Professzorunkká lesz a német
 És tart nekünk abból leczkéket
 A mire ezelőtt
 Mi tanítottuk vala őt:
 Hogy az az atkotmány mi légyen
 Hazát szerető nép kezében?
 — „Pesti Napló“ bakfittyelése,
 Arrul való bus czikkezése
 Hogy csakugyan
 Ugy van,
 Hogy hazánkat, nemzetünket
 A német sógor menti meg;
 Herbstnek fura berzenkedése,
 Cseheknek megveszrekedése,
 Horvátoknak kapaszkodása

— Miből bukfencz lesz, bárki lássa, —
 Nemzetgyűlés Bulgáriában,
 Királyosdi szusz Szerbiában,
 Az alkotmányra muszkák terve
 (Hogy még jobban alaposabban
 Meg legyen a föld népe verve?);
 A szájkosár a Burkusoknál,
 Mászrégolás sokabb a soknál;
 — Azoknak henczregése kik
 Titkolt örömmel azt hiszik:
 Mert Mac Mahon ur odébb álla,
 Respublica le van pipálva,
 És száz s ezer ily handabanda;
 Bölcs doktorok hát kérlek arra:
 Kuráljátok mind ezeket is,
 Mert ezekből lesz még a pestis.

DUDAS.

Tallérossy Zebulon levele Mac Mahonhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No igen! Mozd már azt hiszem nem derogal ez a titulus? Ne tessik magat szígyenlenyi, nem megkisebitisz viget mondok eszt, csag a feleti örömben, hogy közelebb juto-tunk egymazshoz: »Mak Mahon, Mak Zebulon, Tök Soos Gabor«, ez már ezután csag így járja; nincs van köztünk egyib különbsig csag anyi, hogy barátom uram már volta respublica elnyöge, mi meg csag volnank ha lenink, mer a mi valalkozasi szelemet illetyi, ara való nizve jól megaldota benünket anyatermizet. Kiralyi tronus, republikanuzs elnyögisz — az nekünk mindegy, csag agyanak hat ide!

No úgyi bizom kérem alason franya níp az a francia? Már csag jól ellazsnakolta nimet Sedannal, jogal hihete tekintedezs barátom uram, hogy megpuhult a nyaka, rá lehet ijesztenyi. Ijeszgetiszt jól isz készítte barátom uram; hogy nem engedí elcsapnyi azokat a jó tabornokokat, a kik senkinek se nem vitenek, inkább lemond. Ugyan hat kel enil dicsiretre miltob eljárász! In a hibakat nem isz keresek ot a hun van: barátom uramban,

hanem ot a hun nincs van: azokban, kik meriszketek meg nem ijednyi. Alavalosag! Mer kirem alasan mink isz rittig így vagyunk. Ijeszgetyük kormányt isz kormánypartot minden nap, de az csag nem akarja túlnk megijednyi. Tessik kitalalnyi, hogy ki a hibás? Revanche-ul elvarvan, hogy ne ot keresen barátom uram se a hibát, a hun van, de ot a hun nincs van: bizonyosan nem fogja elenzikben talalnyi hibát.

Ha sikerül egymazst megirtenyi, míg tessze isz egy propositiot: ha megunja magat tekintedezs barátom uram lejárt nacsaga után isz nem talalna magához való czimborat, miltotzasik hozánk elgyüni, it igen jól fogja magat talalnyi egy en miniature lejárt nacsagal: Lonyai Menyuzs tekintedezs barátomál. Rendezhetik koncertet kit szajra isz danolhatyak hogy:

*In isz voltam valaha
Szíp aszonnak kocsisa,
De megrugot a lova
El sem felejttem soha.*

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

Hajdan és most.

Rége mánakájához így
Szólt az ifju: »Kedvesem!
Ne vágyj a nagy világba ki,
Mert nincs igaz ott semmi sem;
Az embereknek ajkain
A szó, mosolygás mind hamis,
S csalfák, miket szemökbe' látsz,
Maguk a fényes könyök is.
De mit törödöm ezzel én,
Legyen ám mind ez csalfa, gaz,
Oh csak magad ne légy te ál,
És hü szived legyen igaz!«

Ma meg — változnak az idők! —
Im így beszél a völegény:
»Oh drága nagysád! bájjait

És szivét nem vizsgálom én;
Nem kérdem, hogy a fogait
B. Máthé készítette-é,
Hogy hány fodrász boltjaiból
Kerültek fürtei elé?
Nem látom én, hogy ön török
Gyógytárából a párisi
Hölgyport, pasztákat, krémeket
Fontszámra mindennap veszi.
S ha dupla sarkat hord egyik
Czipőjében, mit bánom én!
Nem, hogy füzöje nyáron is
Vattáz'va van egyik felén —
Mind ez csekélység, s nem teszen
Változtatást szüm hajlamán,
Mind ez lehet hazug — csak egy
Legyen igaz: a ... hozomány!«

CENSOR.

A rájxrátból.

Ők megtették a kötelességöket.

A Parnasszusról.

I. Csapadémia.

(Ünnepélyes csend. A kis Fraknói félve lép az emelvényre, kezében egy árkus papiros reszket. A csapadémiai tagok rosszat sejtve izegnek-mozognak.)

Fraknói. Van szerencsém . . . azaz van bátorságom . . . vagyis nincs bizony nekem bátorságom, de muszáj vagyok vele, hogy bemutassam egy fiatal poétának az ő versét . . .

Mind. Micsa? Ez vakmerőség. (Felugrálnak, keresik az esernyőt és botot, aztán Szász Károlylyal az

elükön hajdai álláspontra helyezkedve várják Fraknói további jelentését; Gyulai Pál közbe kiált: »Hány esztendő az a versíró?«)

Fraknói. Nagyon fiatal. Csak 14 éves. (Általános elszörnyűködés. A hőség kiüt minden arcra, a mit kiki egy-egy pohár vízzel hűt le.) Birálatot kér a versére. Mert hiszen azért jó lehet ám a vers, ha önök megengedik.

Mind. Nem engedjük meg hogy jó legyen. Czoki innen a fiatal embereknek!

Szász K. Itt nem irhat jó verset más, csak én, meg Gyulai Pali.

*A ki ide írni merészel
Bármilyen fényes és nagy észszel,
Az tudom megemlegeti;
Bunkós botot, csépet neki!*

(Nagy lilaszín csernyőjével neki rohan a Fraknói kezében levő versnek. Jó szerencse, hogy hátulról egyik lábón kapja. Fraknói elmenekül s úgy megijed, hogy kénytelen azt a szerencsétlen árkus papirost felhasználni, a miről jelentés tétetvén, a Csapadémiába visszatér a nyugalom.)

II. A kislelusi társaság.

Gyulai Pál. Uraim! Feltaláltam valamit. Egy fiatal ember.

Szász K. (Az esernyőjéhez kap.)

Gyulai. (Mosolyogva int neki, hogy csak legyen békével; ez nem olyan.) Igen, egy fiatal embert találtam fel, a ki verseket ír. Biztosíthatom a t. társaságot, hogy ez a fiatal ember nem fog hozni a fejünkre — veszedelmet. (Szász Károly arca felderül.) Hiszen tudva levő dolog, hogy ha én, a ki mindenben bakafántoskodom, a kinek nem tud a világon senki sem jó verset, sem jó regényt írni, valakire azt mondom, hogy az jó verset ír, hát attól nem kell tartanunk. (Helyeslés.) Lesz szerencsém egy pár zengedelmet felolvasni. Ezekre a zengedelmekre én azt mondom, hogy ezek jelesek, felkérem a t. társaságot, legyen szíves az én nézetemet magáévá tenni. Indítványomat indokolom azzal, hogy ha mi ezeket a verseket jeleseknek nyilvánítjuk, akkor ezek mellett a mi verseink — az enyémeink, a Szász Kariéi, a Dalmadyéi és gr. Zichyéi — kitűnőknek fognak bizonyulni. (Taps.) Már én be is adtam e verseket a publikumnak a »Budapesti Zsemlyé«-ben s innen magyarázható ki, hogy én ezt a fiatal embert távolról sem ismerem. Hogy pedig ennek az egész ceremóniának az országban híre menjen, itt van a t. cz. publikum közt a fiatal versírónak egy VIII. gimnaziumba járó lelki testi barátja, a ki a versírót szintén távolról sem ismeri s a ki majd a »Pesti Hírlap« című ujságban egy hosszabb cikket fog róla írni ilyen bekezdéssel: »Jósolni nem szeretünk, magasztalni sem szokunk (?) senkit, az üres dicsérgetés pedig pajtáskodás színében tűnnek fel; de ez a fiatal költő lán-

gész.« — No kéremásson, az ut jól el van egyengetve. Most hát hadd deklamáljak.

(Felolvas egy szekér kasra való nótát. A kislelusi halhatatlanok sitnek kezét szoritani a versek vargájával. Közönség el. A függöny le, Gyula székébe gördül.)

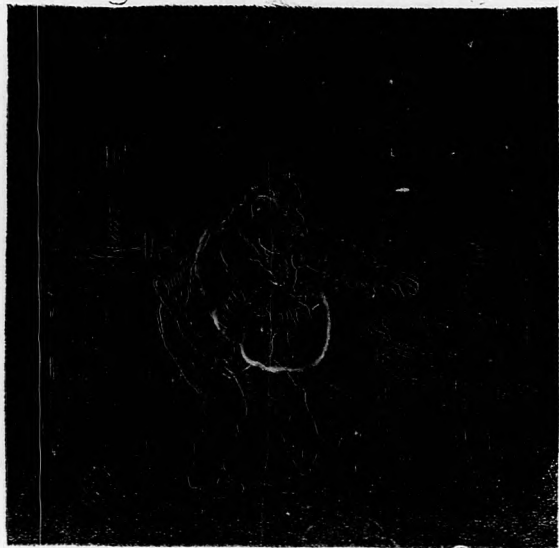
Bendős Menyus bácsi.

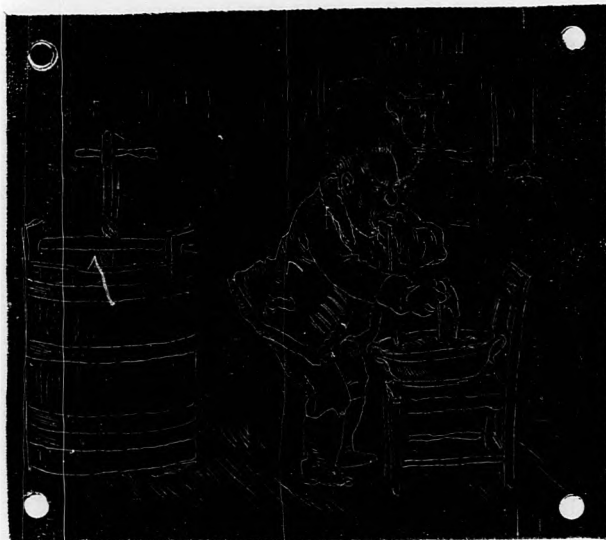
A sógornak ma van]nevenapja,
Menyus bácsi nagyon örül rajta,
Lesz most ivás, de legkivált evés,
A mi neki minduntalan kevés.

De készül a vacsora sokáig,
Menyus bácsi hiába nem vár itt,
Kisurran hát suttyonban az ajtón,
Hogy valamit oda kint harapjon.

Hát ni fikkom! a spájz nyitva vagon,
Örül ezen Menyus bácsi nagyon,
Lábujjhegyen belopózik szépen
S kutat-móstat ottan a sötétben.

Lágyra akad ottan az ő marka,
Lekvár bizton! — ő kelme ugy tartja,
És neki áll és szedi magába,
Mintha nem is evett volna máma.

Ám az alatt a vacsora készen,
»Hol vagy Menyus« szólitgatják néven,
De csak nem jó Menyut bácsi, nem jó . . .
Múl' egy óra, kettő . . . mi a menykő? . . .

Nosza rajta keresni, kutatni?
Meggzőkött? megölte magát vagy mi?
— Hát ott lelik egy kanapén nyögve :
A miből ő ugy jól lakott,
Volt élesztős, nem lekváros bögre.

KARIKLEA.

Ami bizonyos csizmadia és felesége

kérdései s feleletei.

— — (Hallja kend, annak az Asbóth Jánosnak, úgy látom, hogy nagy összeköttetései lehetnek Franciaországban.) Honnan látod úgy? (Hat nem egyebűn, mint a »Magyarország«-ból. Január 30-án választották meg a francia köztársaság új elnökét, azt ide Budapestre mindjárt megtáviratozták, Asbóth aztán 31-én ezt mind előre megjósolta, február 1-én pedig vezércikkkel irt arról, hogy a mit ő előre megjósolt, ime az be is teljesedett.) Most már hihetőleg azt is meg fogja jósolni, hogy Mac Mahon meg lemondott a köztársasági elnökségről. (Arra rá ér még a jövő héten).

— — (Az a bolgár nemzet-gyűlés is furesa lesz; azt tartom nem egyéb az komédiánál.) Jól szóltál anyjuk; azért is nem nyitották meg a kitzűött határ-időben, mert a szereplők rolléit Sz.-Péterváron írják; onnan az előadásra nem tudták azokat megküldeni; a sűgő, Dondukof herczeg nem tudja könyv nélkül a darabot.

— — Ejnye gyilkolom is! Ez már disznóság. Egy orosz újság, a »Ruszkij Mir« arra kéri az istent, hogy a pestist hozza rá Európára, de különösen Ausztria-Magyarországra. (Oda se neki! Ebugatás nem hallatszík az égbe.) Igen igen, de azon mérgelődöm, hogy hogy lehet valaki ilyen gonosz ember. (Nyugodjék kend meg, hiszen a tót, muszka nem ember.)

Álárczos bálban.

Férj. De kedves feleségem én nem jöhetek ám veled mindig a bálba; sok a dolgom.

Feleség. De kedves férjem, nem is hivlak én, nem muszáj jönnöd; akad itt mindig valaki a ki engemet ide meg haza kísér.

Férj. De disznózom is! azért muszáj nekem nekem veled jönnöm, mert soha sem hívsz magaddal.

Melyik volt mentében.

— Ugyan humanissime! mond a legatusnak az élczes patronus — az ő testamentomban olvastam ezt a helyet: »Látván Sámson az oroszlánt mentében.« Maga járatosabb a bibliában, mit gondol: melyik volt a kettő közül a mentében: Sámson vagy pedig az orosz lány?

— Mindenesetre az orosz lány — felel a legatus, — mert különben ezt a dolgot nem lett volna érdemes följegyezni.

— Jól tudom — mondá egy most kinevezett iskolalátogató a tanítónak — hogy a, b, c önhangzók, csak azt akarnám öntől megtudni, hogy miért?

— Mit tett Kain azután a hogy Ábelt megölte?
— kérdé a kis borzast a tanító.

— Hát istálom aludni ment — lön a felelet.

— Aludni? honnan mondod ezt.

— Hát az van a bibliai fejezetben, hogy miután Kain megölte Ábelt elbujdosott. S aztán mint-hogy a vonat csak reggel 7 órakor szokott indulni, előbb bizonyosan kialudta magát.

— Hol volt Jézus a megkísértés alkalmával?
— kérdé a tanító a kis diáktól.

(Sugás: a p u s z t á n !)

— A p ó s t á n ! — lön a hirtelen és nagy kacajjal fogadott felelet.

Egy ködmenért.

— Elbeszéli Botos Pista bá', a kin ez a história megesett. —

Aszondja a Kiscsupi Kajla Miklós ecsém, hogy ütet egy sárga csikómián egy álló esztendőig bezárták. Najszén nagy dolog. Aszondom sógor, hogy éngöm meg egy ködmenért zárt be a vármegye két álló esztendőre. Az istenuccse egy ködmenért, egy kapcza ködmenért, a ki ihin most is rajtam van la. Ugy vót, hogy a Ficsur Kánya Miska juhász mehitt éngöm is a fia lakadalmára, hogy aszondja ne sajnáljak elmenni ekkis juhúsos kására meg tokányosra. Leszek olyan szives, mondok. A mint, hogy el is mentem. Hát ott vót mán az a hires legény, a Gyuri Miska. Ecczer mikor javában vacsorálunk, aszondja neköm a Gyuri Miska: »Ugyan Pista bá', hogy nem szégyönlí ken' ilyen tisztességves alkalomra, nyár közepén ködmenben gyünni?« Mer hogy csakugyan ködmenben vótam. — No mán akármilyen híres legény is a Miska öcsém, csak nem akartam hagyni, hogy nekem az örrom alatt piszkáljon, különösön mikor a feleségem is surpálta az ódalamot, hogy ne hagyjam a böcsületem. — »Mi közöd neked ahhoz, Miska öcsém?« mondok a legénynek. — »Hát nem egyéb — feleli ű, — mint az, hogy azt kell hinni az embernek, hogy nincs kennek inge.« — »Hogy neken nincs ingöm?« — ki-

jáítottam haraggal, mire a feleségem csak annyit visitott hogy »Jézus Mária!« Osztán szélylyel gombótam a ködmenem elejít, oda vertem a mejjemre, memmutattam, hogy van biz ott ing, de nem is hattam annyiban, hanem felkaptam a nagy kásás kanalat, osztán úgy vágtam a képíhöz, hogy csak úgy czikrázott a szöme. No semmi! mondja ű keme, oda megy az ágylábbhoz, elövesz onnat egy csátit, osztán nekem gyün, hogy ű most éngöm mingyár össze tör. Hanem én se vótam rest. Lekaptam a mestergerendáru egy ólmost osztán — csihi-puhi! úgy ellapigattuk emmást, hogy az egész násznp megérezte s ki az ódalán, ki a fején vitte haza a nyomát, kit meg lepedőben kellett haza vinni. Eb-bül osztán akkövetkezett, hogy másnap a tolvajkomikárus bevitt bennünköt a vármegyére a Gyuri Miskát is, meg éngömöt is, osztán bezártak bennünköt két álló esztendőre. Hijába kértük a vármegyét, hohhiszen egy rongyos ködmenért csak ne tegye rajtunk azt a csufot, de az urak csak nem tágitottak. Már hiszeu úgy kell lenni, hogy ez az igazság, de én már csak nem tudok mai napig se megnyugodni abban, hogy a Kiscsupi Kajla Miklóst egy csikójért, a kit még lopott is hozzá, csak egy esztendőre tették be, éngöm meg egy ködmenért, a ki igaz jószágom vót, kettőre. — Abbiz istenuccse így vót, a ki nem hiszi kérdözze meg a Ficsur Kánya Miska juhászt.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

G. M. (Bpest.) A Hinc-fordítást adja ön valamélyik divatlapnak. — I. B. (Slmczbnya.) Legyen szives új évnegyedig várni. — Sz—i Gy—a. (Bpst.) A »jó ötlet« et közölni fogjuk. — Bugó Hugó. (Bpst.) Másat kérünk. — S—y E—k. Az adomák nagyobb-részt beválnak. Hasonlókat máskor is szivesen veszünk. — B. M. (Sz. Csh.) A verset közöljük; a krónikás adomákat várjuk. — Gy—i M—s. (Mcsa.) Az adomákból nehányat használni fogunk. A »Mike bátyám« kalandjait tessék beküldeni. — G—i Gy—a. (Bcske.) Ön maga is azt mondja: »Régi dolog már az! Ne panaszdol fünekfának; ez sorsa a póétának!« Tehát fogadja meg a maga tanácsát, és írjon egyébről. — A mágnás zs. adomáját alkalmilag kiadjuk. — Futó apróságai jók. Mihelyt lehet, sorát kerítjük. — N. F. A verset ki fogjuk adni. — Több keziratról jövőre.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1879.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Cs. kir. szabadalmazott egyetemes emésztő por dr. Göllistöl.

Eddig még utól nem éretett hatására nézve az emésztés és vértisztítás terén, s a test táplálása és erősítésére nézve. Ez által naponkint kétszeri és sokáig folytatott használat mellett valódi gyógyszerre válik számos, még makacs betegségekben is, mint például emésztési gyengeség, mellégés, a gyomor túlterhelése, a belek petyhüdsége, ideggyengeség, mindennemű aranyeres bajok, görvélyguga, sápadtság, sárgaságban, valamennyi idült bőrbaj, rák, időszakos főfájások, férges és kövesbetegségek, tulnyálkásodásban stb. Ez az egyetlen és gyökeres szer a megrögzött kőszvény, és mellbajban (Tuberculose.) Ásványgyógyászatnál ugy az előtti, mint annak használatá alatt, valamint utólagosan gyógyszerül is kitünő szolgálatot tesz.

Egy nagy doboz ára: 1 frt 26 kr. Egy kis doboz 84 kr. Főraktár Budapesten **Török József gyógyszerész urnál.**

A hamisítástól megmeukülésre figyelmeztetek mindenkit, hogy a valódi egyetemes emésztő por dr. Göllis pecsétjével van elzárva, s minden doboz a védbélyeggel s kívülről ily czímmel van ellátva:

K. k. concess. Univ.-Speisen Pulver des dr. Göllis in Wien, Főszállító hely: Bécsben Stefansplatz 6. (Zwettelhof.)

Jól hangolt
koncert-harmonika
(a legújabb technikán után)

melyen mindenki, még a nem zeneképzettek által is hozzátanulhat létre. — Darabja I. II. III. számú I. 50, 3 frt, 4. rt a legfinomabb. (Amatőröknek ártelepedés.) Megküldezik a pénz beküldése vagy pedig utánvétele mellett. — Kapható egyes-egyedül csak 118 3-2

Klingl és Baumann-nál,
Bécs, I., Kärntnerstrasse 48.

Temesváry Móricz
cipő-gyára

Budapest, király-utca 2. sz.
Orczy-ház,
A téli szükségletre ajánl nagyban és kicsinyben:
Hölgyek számára
Nemez pongyola cipőket minden színben, sarokkal és csokorral 1 frt 80 kr.
Eberlasztig vagy bőr-czugas topánokat magas vágással, a legfinomabban kiállítva 3 frt

Czugas bőrtopánokat, erős chagrin vagy bornyubőrrel veres nemez béléssel, szegelve dupla talppal, esős időben tartós 3 frt 40 kr

Urak számára:

Topánokat, bornyu- vagy bagaria bőrből, szegett és srófolt duplatalp-pal, igen erős 4 frt
Topánokat orosz lakkbőrből, szegezett dupla talppal és srófmunkával, munkába és esős időben való 4 frt 80 kr
Térdcsizmákat, dupla bagaria bőrből háromszoros csavarral ellátott dupla talppal, vízmentes 8 frt 80 kr
Ugyanaz orosz lakk bagaria bőrből 12 frt.
Megrendelések póstai utánvét vagy az összeg beküldése mellett a legpontosabban megküldet ingyen.
Kimerítő árjegyzékeknek.

HANDEL KÁROLY

Ő. cs. és k. felsége Klotild főhercegnőhez

czimzett gyógyszerertárában

váczi-kör-ut, 34. sz., kaphatók:

Salicyi-szájviz, a legjobb szer egészséges fogak és foghús fenntartására. 1 üvegcsé 80 kr.

Lalt és Creme de Venus, arczfoltok elleni és fris szín fenntartására szolgáló szer, 1 frt; cremmel együtt 2 frt.

Ujjáalakítási labdacok, 1, katulya 3 frt, **Ujjáalakítási szesz** 1 üvegcsé 2 frt; mindkettő izom- és idegerősítésre szolgálhatása biztos.

Magyar havasi (mátrai) növénytea mell- és tüdőbetegségben sinlődőknek különösen ajánlható. 1 csomag 1 frt.

Podalgion-kenőcs, fagyumók, a lábak izzadátsági gyuladása, a szömölcsök, tyukszem és fagyos tagok fájdalom nélküli eltávolítására szolgáló szer. 1 köcsöggel 50 kr.

Steer Dr. burnótja az elgyengült látethetség erősítésére, 1 csomag 80 kr.

Svéd köszvény-halzsam, köszvény fájdalmak és elbénulás elleni szer egy üveg 60 kr.

Absynth-kivonat, kitünő gyomorerősítő, 1 üvegcsé 50 kr.

Tiszto Dr. teája, bugybajok elleni szer, egy csomag 40 kr.

Balmoral angol legfinomabb magne praeservatív Liqueur 1 üveg 2 frt.

A fentebbi czikkeket mint kitünő és hathatós szereket ajánlván, nem mulaszthatom el a meglevő, e szerek jó hatására vonatkozó elismerő bizonyítványok közül némelyeket idézni.

Handtel K., gyógyszerész.

Köszönetmondás Handtel K. gyógyszerész urnak Budapesten.

Több évi fájdalmas sinlődés után, mit nékem egy kinövés a lábujjaim között okozott, végre az ön Podalgion-kenőcséből vettem egy köcsöggel. Miután annak használatával a kinövés néhány nap alatt elmúlt s én fájdalomtól megszabadultam, nem mulaszthatom önnek ezennel köszönetemet nyilvánítani, valamint e kitünő kenőcsöt mindenkinek is ajánlani. Tisztelettel.

Fait Rozália, váczkirüt 61.

Bizonyítvány.

Alulírott köszönettel bizonyítom, hogy, miután huzamos mellbajom s folytonos vérköpés által egészen elgyengültem s elsovalyodtam és minden reményt javulásra már feladtam az ön havasi (mátrai) növény-teája használatával által **tökéletesen helyre lettem állítva** s most teljes egészségnek örvendek, melyt ön tulajdon aláírásommal igazság szerint bizonyítom.

Budapest, 1878. okt. 1-én.

Csáky István, Kerepesi-ut 47.

Köszönetnyilvánítás Handtel Károly gyógyszerész urnak Budapesten.

A lábamon támadt fagyumók nékem heves fájdalmakat okoztak, úgy hogy nem is járhattam. Semmi felhasználó szer nem használ. Ez állapotban nékem az ön podalgion-kenőcsé ajánlott, melynek rövid felhasználása által fájdalmaimtól teljesen megszabadultam, miért is nem mulaszthatom önnek évégetti legbensőbb köszönetemet nyilvánítani. Tisztelettel.

Horváth János,

Ószutca 10. szám.